

8. 7. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Některá úskalí podání formálně bezvadného návrhu na přezkum úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

V průběhu zadávacího řízení velmi často nastávají situace, kdy dodavatelé, případně účastníci zadávacího řízení nejsou srozuměni s postupem zadavatele. A to jak s nastavením samotných zadávacích podmínek, tak s některými z následných úkonů zadavatele. Jedná se zejména o úkony typu vyloučení z účasti na zadávacím řízení, případně o rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele. Pokud dotčený nesouhlasí s rozhodnutím zadavatele, může se domáhat nápravy, a to formou námitek podle ustanovení § 241 a násl. zákona č. [134/2016](#) Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).

V případě, že nebude stěžovateli vyhověno a tento nebude s rozhodnutím zadavatele spokojen, jedinou relevantní možností je obrátit se na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“ či „Úřad“), který je dle ZZVZ pověřen přezkoumáváním úkonů zadavatele v zadávacím řízení.

Zatímco podání námitek není spojeno s žádným poplatkem či jiným nákladem (vyjma případného nákladu právního poradenství), podání návrhu na přezkum je spojeno se složením kauce ve smyslu § 255 ZZVZ. O tuto kauci pak navrhovatel v případě neúspěchu ve věci samé přijde. Je proto vždy nutné ze strany potenciálního navrhovatele pečlivě zvažovat, jaká je pravděpodobnost případného úspěchu podaného návrhu a zda existují objektivní skutečnosti nesprávného postupu zadavatele. Jakkoliv je meritum podaného návrhu na přezkum zásadní pro úspěch v přezkumném řízení, navrhovatel musí věnovat zvýšenou pozornost rovněž i formálním náležitostem podaného návrhu, protože v opačném případě ÚOHS nepřistoupí k věcnému posouzení a celé řízení zastaví (zastavení správního řízení z procesních důvodů sice nebude znamenat ztrátu složené finanční kauce, ale stěžovatel přijde o možnost dosažení efektivní nápravy ve správním i soudním řízení).

Mimo dodržení lhůty pro podání návrhu na přezkum jsou náležitosti návrhu uvedeny v ustanovení § 251 odst. 1 ZZVZ, které zejména uvádí, že *„návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli“*.

Prvním problematickým bodem, který je nutné si uvědomit, je skutečnost, že ZZVZ náležitosti podání konstruuje záměrně tak, že některé vady podání jsou vadami odstranitelnými, zatímco jiné nikoliv. Podle ustanovení § 257 odst. 1 písm. a) ZZVZ sice platí, že Úřad zahájené řízení zastaví až v případě, pokud navrhovatel nedostatky návrhu ve stanovené lhůtě neodstraní, tato výzva k doplnění však Úřadem nemůže být učiněna ve vztahu ke všem případným nedostatkům návrhu. Například ve vztahu k požadované kauci může navrhovatel toliko doplnit doklad o složení kauce, nikoliv však kauci samotnou. Jinak řečeno, pokud nebyla kauce složena (připsána na účet ÚOHS) v termínu stanoveném v ZZVZ, nelze ji složit dodatečně na základě výzvy Úřadu. V případě, kdy byla kauce

složena řádně, ale navrhovatel jen opomněl do návrhu na zahájení přezkumu doložit doklad a jejím složení, tento chybějící dokument doplnit na základě výzvy Úřadu lze.

Podle ustanovení § 257 písm. d) ZZVZ **nelze** doložit (doplnit) doklad o doručení námitek zadavateli, a to v případě, kdy se jedná o návrh na zahájení přezkumu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku. Pokud tak navrhovatel jako součást svého podání nedoložil doklad o doručení námitek, Úřad řízení obligatorně zastaví. Ačkoliv ani v důvodové zprávě k ZZVZ není uveden důvod nepřiměřené přísnosti daného ustanovení, je nutné s tímto při podání návrhu počítat. Smysl by samozřejmě dávalo, pokud by bylo řízení zastaveno z důvodu, že nebyly námitky vůbec podány. Nicméně v případě, kdy námitky podány byly, a navíc z dokumentace, která je předložena zadavatelem Úřadu toto výslovně vyplývá, případně to lze ověřit z elektronického nástroje, shledáváme takový zákonný příkaz za vysoce formalistický. Bez ohledu na uvedené je třeba jej dodržovat.

Relevantnost tohoto postupu opakovaně potvrzuje rozhodovací praxe Úřadu, z poslední doby např. rozhodnutí ÚOHS-45044/2024/500 ze dne 26.11.2024, ve kterém je uvedeno, že: „V projednávaném případě tedy Úřad obdržel od navrhovatele návrh, ke kterému nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli, přičemž v takovém případě [podle ustanovení § 257 písm. d) zákona] zákonodárce možnost doplnění náležitostí návrhu v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem neumožnil. Úřad proto nemůže navrhovatele k odstranění takové vady řízení vyzvat či zkoumat důvody absence zákonné náležitosti návrhu“. Obdobně viz také předseda Úřadu v rozhodnutí ze dne 11. 6. 2024, sp. zn. ÚOHS-R0085/2024/VZ, ve kterém uvedl že „[p]odle § 257 písm. d) zákona je výslovnou a jednoznačnou podmínkou pro vedení řízení o návrhu doložení skutečnosti, že návrhu předcházely řádně podané námitky. Doklad o doručení námitek zadavateli tak představuje jednu z povinných náležitostí návrhu, jehož absence vede k zastavení řízení. Následné zastavení řízení, v souvislosti s nedoložením uvedeného dokladu, proto nelze považovat za nadměrně tvrdé nebo v rozporu s dobrými mravy.“

Pokud jde o výše zmíněnou kauci je primárně nezbytně nutné věnovat pozornost správnému stanovení její výše. Pravidla pro její stanovení jsou uvedena v § 255 odst. 1 a 2 ZZVZ a rovněž lze

nalézt doplňující stanoviska na stránkách ÚOHS^[1]. Zásadní pro určení výše kauce je pak dále fakt, že se zpravidla odvozuje od nabídkové ceny stěžovatele. Pokud je v daném zadávacím řízení pro hodnocení podstatná cena bez DPH, vypočítává se výše kauce z ceny uvedené v nabídce, či předběžné nabídce bez DPH, pokud se hodnotí cena včetně DPH, je nutné vypočítat výši kauce z této ceny včetně DPH. Pokud jde o termín pro její složení uvádí ÚOHS ve zmíněných výkladových stanoviscích : „Nesloží-li tedy navrhovatel kauci v celé výši v zákonem stanovené lhůtě, tzn. nejpozději poslední den lhůty stanovené podle § 251 odst. 2 nebo 3 a § 254 odst. 3 zákona pro doručení návrhu Úřadu, má to za následek zastavení správního řízení bez dalšího, tj. navrhovatel nebude (a ani nemůže být) v takovém případě před zastavením správního řízení ze strany Úřadu vyzván k zaplacení kauce (či jejímu doplacení v případě, že ji složil v nesprávné výši)“.

Co je v praxi asi nejvíce problematickou částí týkající se podání návrhu a správného stanovení výše kauce, je otázka, zda je jedná o návrh jeden nebo návrhů více. Sám ÚOHS k tomuto ve výše zmíněném výkladovém stanovisku uvádí, že: „je navrhovatel povinen složit kauci spolu s podáním návrhu, rozumí se tím s podáním každého návrhu. Pokud tedy navrhovatel, byť v souvislosti s jedním zadávacím řízením, nejprve podá návrh směřující proti zadávacím podmínkám, a následně pak další návrh např. proti svému vyloučení z účasti v zadávacím řízení z důvodu údajného nesplnění kvalifikace, je povinen složit s každým takovým návrhem kauci v zákonem stanovené výši. Takto uvedené by bylo samozřejmě naprosto v pořádku, nicméně ÚOHS dále poměrně nešťastně uvádí: „**Naproti tomu v situaci, kdy navrhovatel jedním návrhem brojí proti několika úkonům v jednom zadávacím řízení, skládá kauci jenom jednou.**“.

Právně onen dovětek o více úkonech v jednom zadávacím řízení může způsobovat v zadávací praxi nejvíce problémů. Jak ostatně ÚOHS sám přiznává, nejnověji v rozhodnutí ÚOHS-R0004/2025/VZ ze dne 3. 3. 2025: „ je potřeba souhlasit s tím, že tento metodický materiál může vyznít nejednoznačně“. Domníváme, že skutečně není možné vždy dospět k závěru, že všechny úkony zadavatele v rámci zadávacího řízení lze pojmut en block jediným návrhem na přezkum. Lze si reálně představit, že navrhovatel může nepochybně zahrnout navazující úkony typu posouzení nabídky, výzva k objasnění, posouzení objasnění a vyloučení jako jedno související jednání zadavatele, vůči kterému stěžovatel směřuje námitky a návrh na přezkum, neboť takové úkony zadavatele v souhrnu vedly k jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení. Nicméně zejména například rozhodnutí o vyloučení a rozhodnutí o výběru jsou nepochybně dva samostatné úkony, které je nutné případně napadnout dvěma samostatnými návrhy a složit dvě samostatné kauce. Toto ostatně podporuje např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 31. 1. 2018, č. j. 5 As 247/2016-66.

Co však nastane za situace, kdy jde podle výše uvedeného o dva samostatné návrhy, nicméně bude složena v zákonem stanoveném termínu pouze jediná kauce? Podle stávajících zvyklostí ÚOHS vyzve navrhovatele, aby uvedl, ke kterému z návrhů byla kauce složena. Poté by měl v jednom správním řízení pokračovat v meritorním posouzení a druhé správní řízení zastavit. Jak již bylo uvedeno výše, po uplynutí zákonné lhůty nelze kauci doplnit. V praxi nicméně může nastat i situace, kdy navrhovatel na výzvu ÚOHS uvede, že trvá na tom, že se jedná o jediné podání (návrh) a že nebude explicitně určovat, ke kterému z rozporovaných úkonů zadavatele se složená kauce vztahuje. V takovém případě se navrhovatel vystaví riziku, že ÚOHS řízení bez dalšího zastaví, neboť kauce nebyla ani k jednomu z návrhů složena v plné výši.

V aktuálním rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 12. 2024, č. j. ÚOHS-49825/2024/500, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 3.3.2025, č.j. ÚOHS-07905/2025/163, však ÚOHS dospěl k závěru, že je oprávněn za určitých specifických situací složenou kauci k jednomu z návrhů přiřadit, a to prakticky proti vůli navrhovatele. K uvedenému postupu ÚOHS doplnil následující odůvodnění: „Úřad nerozhodl o přiřazení kauce v rozporu s vyjádřením navrhovatele. Navrhovatel se sice nevyjádřil, ke kterému z návrhů požaduje přiřadit kauci, zcela zjevně ale vyjádřil vůli vést správní řízení o přezkoumání úkonu zadavatele tak, aby měl možnost se účastnit soutěže o veřejnou zakázku. To Úřad respektoval. Danou volbou současně nijak nezúžil okruh přezkoumávaných otázek u rozhodnutí o vyloučení. Výrok I napadeného rozhodnutí proto ob stojí“. Jakkoliv jde dané rozhodnutí nad rámec autonomie vůle navrhovatele, je nutné počítat s tím, že i taková situace může nastat. Optimálně by proto měli dodavatelé (v pozici navrhovatelů) vždy pečlivě zvažovat nejen obsahovou stránku návrhu na přezkum úkonů zadavatele, ale i procesní a formální aspekty návrhu.

Závěrem lze doplnit, že jakkoliv je účelem podání návrhu stěžovatele snaha o právní přezkum samotné podstaty věci, smyslem tohoto textu bylo poukázat na to, že navrhovatel by rovněž měl věnovat dostatečnou pozornost dodržení formálních náležitostí podaného návrhu a reflektovat související procesní aspekty. V opačném případě totiž nemusí k přezkumu merita věci vůbec dojít.

Mgr. Jan Galář,
právník

VEDEME SVĚTEM PRÁVA

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Praha | Brno | Ostrava

Tel.: +420 222 866 555

Fax: +420 222 866 546

e-mail: info@mt-legal.com

[1] K dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - DUBEN 2026](#)
- [Prokazování dostupnosti technického vybavení při zadávání veřejných zakázek - limity sdílení technického vybavení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - BŘEZEN 2026](#)
- [Zdrojové kódy jako „pojistka“ proti vendor-lock-inu: judikatorní korekce a její meze](#)
- [Spolupráce zadavatele a developera z pohledu rozhodovací praxe ÚOHS a plánovacích smluv](#)
- [Listinné nabídky v éře elektronizace: přestupek, nebo legitimní postup?](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - ÚNOR 2026](#)
- [Změna poddodavatele v průběhu zadávacího řízení](#)
- [JIŘÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - LEDEN 2026](#)
- [Metoda Design & Build na poli veřejných zakázek](#)
- [Požadavek zadavatele na prokazování referencí prostřednictvím staveb občanské vybavenosti ve světle rozhodovací praxe](#)